

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. XIIIX. Ad c. bonae memoriae. 23. de Elect.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

Et mandat porrò ut electione canonicè factâ, nuncios ad se mit-
tant, per quos à Pontifice vice Regiâ postuletur assensus. Quare *Vice Re-*
verò vice Regiâ? Cur præter confirmationem Pontificis, etiam *giâ, quid.*
jubetur, postulari assensus vice Regiâ? Interpretibus hic hæret a-
qua, ut videre est apud Abbatem Panormitanum hic. Sed ratio *Innocent.*
ex historia ejus temporis petenda. Constantia, vidua Henrici VI. *III. tutor te-*
Imperatoris & Regis Neapolitani testamento tutelam Friderici, *stamentariis*
filii sui impuberis Innocentio III, & sedi Apostolicæ commise- *Friderici II.*
rat. Itaque in universo regno Neapolitano & Principatu Capuæ
vices Regis & domini gerebat, ut Tutor Friderici pupilli. Dupli-
cem ergò gerens personam Pontifex & Regis & Pontificis, assen-
sum quidem suum vice regiâ sed gratiam Apostolicæ confirma-
tionis ut Pontifex desiderabat. Ergone Reges ac Principes con-
currunt ad electionem Episcoporum? Ita sanè prout pluribus à
nobis tractatum est ad dist. LXIII. publicè, superiore anno cum
Gratianum explicarem.

CAP. XIIX.

Ad c. bonæ memoriæ. 23. de Elect.

S U M M A R I A.

1. Species capitulis.	5. Ordines in partes scissi.
2. Conradus, Comes de Witels-
bach.	6. Sigfridus confirmatur à Ponti-
fice.
3. Odium Innocentii III. erga
Philipp. Ducem Svevia.	7. Judicium Ulpergensis super e-
lectione Sigfridi.
4. Criminatur eum ap. Imperii
ordines.	8. Cur Pontifex postulationem
Lupoldi rescidit.

Elegans species est hujus capitulis: Conrado Archiepiscopo
Moguntino, Comite de Witelsbach, diem functo, lis fuit
in Ecclesiâ Moguntinâ, super electione novi Episcopi. Li-
tis hujus causa existit odium Pontificis Innocentii III. ad-
versus Philippum Svevum Ducem: Vix fama de morte Henri-
ci VI. Imperatoris percrebuerat, cum Philippus, ut exequeretur
fratris Henrici VI. testamentum celerrimè ex Hetruriâ sese in Ger-
maniam proriperet, Imperiique proceres, promissi, quod filio
Hen-

Species ca-
pitulis.Conradus,
Comes deWitels-
bach.Odium In-
nocentii III.erga Philip-
p. Ducem Sve-

vie.

Henrici Friderico II. fecerant, admonuit. Promissum erat tale, ut Friderico Imperium Germaniæ gubernandum darent & literis confirmarent. Postulavit itaque Philippus, ut cum ætas Pupilli procul abesset ab eâ maturitate, quæ in gubernatore requiritur, vel relinqueretur ipsi administratio tutorio nomine, sicut institisset pater testamento, exemplo Henrici III. vel si id è re non videretur, traderetur sibi interea imperium, quo rursus cessurus sit Friderico, ubi adolevisset, ut satis fieret voluntati Parentis & promisso Principum, Europa verò certo rectore non careret. Deliberata sunt hæc & tractata Hagenoæ, consilia gubernante Episcopo Argentinenfè. Oderat Pontifex totam Friderici posteritatem, & quibus poterat artibus premebat, præ cæteris autem Philippum, quod velut metis ipsi circumdatis in Italiâ restrinxerat immoderatam,

Criminatur ejus potentiam. Ideò falsis criminationibus eum prægravabat
eum ap. Im- apud Imperii ordines, movitque aliquos Principum, ut eligerent
perii ordi- Bertoldum Zaringiæ Ducem, prædivitem sed sordidè avarum.
nes. Contra hunc adhærebant Philippo alii Principes, & inter hos

Conradus Archiepiscopus Moguntinus, cui propterea, quod Philippo studeret, ademit Episcopatum Pontifex, idemque successori Lupoldo; tertio Sigfrido, quod hostiliter se gereret erga Phi-

Ordines in lippum & partes Ottonis, Henrico Leone Duce Saxonie nati, se-
partes scissi. queretur, admissio ac recepto. Hic Sigfridus Præpositus erat S. Petri Moguntini, idemque majoris Ecclesiæ Moguntinæ Præpositus, ut constat ex Trithemio, chronico Hirsaugiensi ad *A. 1200.* & metu Philippi cum affectis suis secesserat in oppidum Bingen, & ne à capitulo sine ipsis electio fieret, appellavit ad sedem Apostolicam. Capituli pars major postulavit Lupoldum, alii Leopoldum appellant, Wormaciensem Episcopum, qui statim ne quid contra postulationem tentaretur, appellavit, & à Capitulo receptus in spiritualibus ac temporalibus cœpit administrare.

Sigfridus Pauci, qui de partibus Sigfridi erant, jus eligendi ad se devolutum
confirma- censentes, Sigfridum elegerant. Re ad sedem apostolicam dela-
tur à Ponti- tã Gvido Prænestinus Episcopus, qui tum Pontificiã legatione fun-
fice. ge batur in Germaniã, ex mandato Pontificis causã cognitã postulationem Lupoldi Wormaciensis rescidit, & electionem Præ-
posi-

positi Sigfridi licet à paucioribus factam, post appellationem confirmavit. Quæ omnia confirmat Innocentius, ut habetur in nostrâ decretali, & legi possunt plura apud Abbatem Urspergensem, Tritheimium in chronico Hirsaugiensi, Arnoldum Lubecensem in supplemento Helmoldi *lib. 6. c. 3.* Serrarium *lib. 5. rer. Mogunt.* Henr. Mutium *lib. 8.* Judicium Abbatis Urspergensis, qui eo tempore Romæ vixit, super hoc Pontificis facta tale est: Electione hac, Pontificem fecisse non iudicium, sed injuriam. Quare hanc operam impendamus isti decretali, ut iustitiam iudicii Pontificalis paulo diligentius, quamvis præter institutum nostrum, inquiramus. Rationes Pontificis cur postulationem Wormaciensis Episcopi rescidit & electionem præpositi, licet à paucioribus factam, & quidem post appellationem interpositam confirmavit, hæ erant. Prima quidem quod postulatio fuisset facta post & contra appellationem à præposito & sociis interpositam. At verò electio facta post & contra appellationem nulla est & irrita. *cap. consideravimus. c. cum nobis supra h. 1.* Secunda, quod postulatio Lupoldi facta fuisset per vim & ræctum, & ob præsentiam Regis. At verò electio facta per impressionem Laïcorum ipso jure nulla est. *cap. Osius 2. h. 1. c. non est permitendum dist. 63.* Tertia, quod postulatus ultro irrepisset seque intrussisset tam in temporalibus, quàm spiritualibus ante admissam postulationem. Si enim scienter eligentes indignum, potestate eligendi privantur, sequitur quod & ultro recipientes postularum ad administrationem, ante quam fuerit approbata postulatio, eligendi potestate privari debeant: Sicut enim electus ministrans ante confirmationem cadit jure suo *cap. qualiter. 17. b.* ita & postulatus ministrans ante admissam postulationem. Idque tanto magis quod postulatio nitatur merâ gratiâ confirmantis, neque per eam jus ullum acquiritur postulato *c. postulationem. supra. de post. pr. alat.* Obiciebatur: At electio à paucioribus erat facta, postulatio à pluribus. Resp. hoc ideò fiebat, quia ob contemptum appellationis postulantes privati erant potestate eligendi, & jus eligendi devolutum erat ad pauciores. Ubi enim major pars scienter eligit aut postulat indignum, potestas eligendi devolvitur ad minorem partem. *c. cum Wintoniensis h. 1. c. gratum. supra de postul.* Quin imò ait Pontifex si

Judicium
Urspergen-
sis super
electione
Sigfridi.
Cur Ponti-
fex postula-
tionem Lu-
poldi rescidit.

omnes deliquissent, jus eligendi devolutum fuisset ad Pontificem, tanquam proximè superiorem.

CAP. XIX.

Ad cap. 24.

S U M M A R I A.

1. <i>Species facti.</i>	4. <i>Ecclesia S. Agathæ.</i>
2. <i>Ecclesia S. Salvatoris.</i>	5. <i>Oeconomus, quid.</i>
3. <i>Cardinalis S. Susannæ.</i>	

*Species
facti.*

*Ecclesia S.
Salvatoris.*

*Cardinalis
S. Susannæ.*

*Ecclesia S.
Agathæ.
Oeconomus,
quid.*

Quod Cardinales præter proprios titulos etiam alias possint Ecclesias commendæ nomine gubernare, docet Panormitanus ad hoc cap. In quo proponitur G. tituli S. Vitalis (qui & Vestinæ, sed & S. Gervasii, & S. Protasii titulus appellatur) Presbyter Cardinalis, per œconomum Ecclesiæ S. Agathæ, cuius administrator erat, iudicio possessorio egisse contra P. Presbyterum Ecclesiæ S. Salvatoris, super Ecclesia ipsâ, quam pleno jure contendebat ad Ecclesiam S. Agathæ pertinere, tam in spiritualibus, quàm temporalibus: sed & pensionem annuam sexdecim denariorum Papiensium subtractam Ecclesiæ S. Agathæ petiit restitui. Contra excipiebat P. presbyter se ad Ecclesiam S. Salvatoris per electionem plebis à Cardinali S. Susannæ, ad quem Ecclesia pertineret, canonicè esse constitutum: Ecclesiam autem S. Salvatoris nullam debere pensionem Ecclesiæ S. Agathæ. Pontifex causâ cognitâ absolvit Presbyterum à petitione Oeconomi quantum ad electionem & institutionem. Non item de pensione annua sex denariorum, quia per multa tempora fuisset persoluta, salvâ, in utroque casu, proprietatis quæstione. Hæc est facti species. Ecclesia S. Agathæ est una ex octodecim, quæ assignatæ Diaconis Cardinalibus, eam administrabat G. Presbyter Cardinalis tituli S. Vitalis, per œconomum. Oeconomus vice Episcoporum res Ecclesiasticas tractat. *Conc. Tolet. cap. 43. l. 3. in f. C. T. de his qui ad Eccles.* ubi ita definiuntur, qui Ecclesiasticas consueverunt tractare rationes, qui τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων οὐρονοίαν subibant, de quibus est & Gangrensis concilii c. 7. 8. Et sunt canones.